

ΤΟ ΣΤΟΙΧΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ

Χίλιοι μάστοροι ἐκτίζανε τῆς Ἀρτας τὸ Γιοφύρι
Ολομερίς ἐκτίζανε κι' ἀπὸ βραδὶς κρεμιέται.

Μοιρολογοῦν οἱ μάστορες καὶ κλαῖν οἱ μαθητάδαις

» Αλλοίμονον 'ς τοὺς κόπους μας κρίμα 'ς ταῖς δούλουσαίς μας,

» Ολομερίς νὰ κτίζωμεν κι' ἀπὸ βραδὶς κρεμιέται.

Ἦλθε βοή ἀπ' Οὐρανοὺς κι' ἀπ' Ἀρχαγγέλου ζόμα

» Ἀν δὲν σοιχίσετ' ἄνθρωπον πύργοῦ δὲν θεμελιώνει.

» Καὶ μὴ στοιχίσετ' ὄρφανόν, μὴ ξένον, μὴ διαβάτην,

» Μιὰ πὸ ταῖς μαστόρισσαίς τοῦ Πρώτου τὴν γυναῖκα.

Τὸ 'μαθ' ὁ Πρωτομάστορας περὶ θανάτου πέφτει.

Κάνει γραφὴ καὶ στέλνει τὴν μὲ τὸ πουλὶ τ' ἀηδόνι.

Ἀργὰ 'ντυθῇ ἀργ' ἀλλαχθῇ, ἀργὰ νὰ πᾶ 'ς τὸ γιόμα

Ἀργὰ νὰ πᾶ καὶ νὰ διαβῇ τῆς Ἀρτας τὸ γιοφύρι.

Καὶ τὸ πουλὶ παράκουσε κι' ἀλλοιῶς ἐπῆγε κ' εἶπε. —

Γουργὰ 'ντίσου, γουργ' ἄλλαξε, γουργὰ νὰ πᾶς 'ς τὸ γιόμα,

Γουργὰ νὰ πᾶς καὶ νὰ διαβῇς τῆς Ἀρτας τὸ Γιοφύρι. —

Τὴν εὗρεν ὁ Πρωτομάστορας περὶ θανάτου πέφτει.

» Σὰν τ' ἔχει ὁ Πρωτομάστορας κ' εἶναι βαρκομισμένος; —

» Τὸ δακτυλίδι τ' ἔπεσε στὰ βᾶθη τοῦ θεμέλιου,

» Καὶ ποῖος νὰ πάη, καὶ ποῖος νὰ ῥθῇ καὶ ποῖος νὰ τοῦ τὸ φέρη. —

» Εγὼ πᾶ' ἐγὼ ἔρχομαι, καὶ πᾶ' νὰ τοῦ τὸ φέρω. —

Ενας τὴν κρούει μὲ πηλόν, κι' ἄλλος μὲ τὴν ἀσβέστη.

Πιάνει κι' ὁ Πρωτομάστορας πεντ' ἔξη ματσακάνια.

» Αλλοίμονον 'ς τὴν μοῖρά μας, κρίμα 'ς τὸ ρίζικό μας!

» Τρεῖς ἀδελφάδαις εἶμεθα κ' ἡ τρεῖς κακογραμμέναις,

» Ἡ μιὰ κτίζει τὸν Δούναβη, ἡ ἄλλη τὸν Αὐλῶνα,

» Κ' ἐγὼ ἡ πλεῖο στερνότερη τῆς Ἀρτας τὸ Γιοφύρι.

» Ὡς τρέμει τὸ καρυόφυλλο νὰ τρέμῃ τὸ Γιοφύρι.

» Κι' ὥς πέφτουν τὰ δενδράψιλα νὰ πέφτουν οἱ ἀνθρώποι. —

» Κόρη μου μετανόησε νὰ σώσῃς τὴν ψυχὴ σου.

» Ὅπως χεῖς ἀκριβὸ ἀδελφὸ, μὴ λάχῃ καὶ περάσῃ. —

» Ἀν τρέμουν τ' ἄγρια βιουνὰ νὰ τρέμῃ τὸ Γιοφύρι,

» Κ' ἂν πέφτουν τ' ἄγρια πουλιὰ, νὰ πέφτουν οἱ ἀνθρώποι,